

TITVLVS XXVIII

officio fundatus.

Cōmēdo me cliētē fidelissimū tibi patrono diligētissimo.

ATitulus. xxviii.

Disciplinalis familiaris.

Vir. & æne. Iamdudū præceptor mi doctissime cupiebam te coram aſ
Discipulus fari: & ut illud ē Maronis: Veras audire & reddere uoces.
querit de At posteaq; id nondū per locoꝝ interualla potui conseq;
subscriptis per litteras prosequar: nec longiore temporis intercape-
dinem: in hanc sitim extinguendam admittam. Sunt q di-

Perpetuitas cant: non esse latine dīctū perpetuitatem: cū Cicero uta-
Nullitas tur hoc in officijs uocabulo: neq; probent a causidicis nul-
Genitor litatem dici processus: cū tamen nullam esse rem: iuriscon-
Genitrix sulti tretustissimi dixerint. Quid hic sentias expecto. Geni-
Natus torem: genitricem: natū gnatūq;: non dicendū affirmant
Gnatus alij: sed patrem: matrem: filiū ac filiam. Alij uero non esse
Egregij minimoꝝ titulos ut dicant egregij: aut singulares. Alij uæ
Singulares bementi⁹ improbant: si quis famosus aut glorioſus appell-
Famosus let. Quæ autem coniunctione: non nisi breuitate puncto-
Gloriosus rum scribi posse latine aſlerūt: at quæ relationē expreſſe.
Quæ & que Identidem q & quod differenter a relationib⁹: & cū con-
Cū & quum iunctionem a præpositione: & pleraq; talia. Ego tuæ imi-
Platonica tationis cupidissimus: a cui⁹ schola (tanq; a Platonica pen-
schola deo) tuā in his singulis sentētiā expecto. Malo em̄ errare
tecū (ut Attici dicebāt cū Platone) q cū reliq; bene senti-
re. Vale. Ex Mediolano Nonis Februarijs.

Disciplinalis familiarissima.

Gaçophyla- Quæro abs te præceptor humanissime: ut Gaçophylaciū
cium exprimas: quo differat a theſauro: an idem sit. Quis pro-
Architricli prie Architriclinus censeatur: quis Choraules. Habem⁹
nus enim quosdam bodiernos interpretes: rerum & linguaꝝ
Choraules pariter ignaros. Quod ei sit urbi nomen: in qua corpus &
reliquiae diui Francisci seruan⁹. A quibus fuerint Medio-
Intra in lanum & Bergomū: urbes conditæ. Quæ sit differentia
Voces rha inter in & in. Quæ sint proprie uoces latinæ dīctæ rha-
narū &c. narum: equorū: asinorum: boum: cæterorūq; huiusmodi:

TITVLVS XXVIII

Hæc si declaraueris afficies me uoluptati incredibili. Tu
iube ac me ama. Ex Mediolano. viii. Idus Februarij.

¶ Disciplinalis grauis.

Vt illo utar Iuuenalīs: q̄ præceptorē loco uoluere paren, Iuuenalīs
tis esse: uiri fuerūt non pietate minus gratitudineq; singu-
lari: q̄ innata quadam de litteris bene sentiēdi cupiditate:
ac assidue quæ didicissent: memoria repetendi. Vt enim a
patrib⁹ sumus: sic a præceptorib⁹ bene sumus. Ab ijs uīui
mus: ab his autem bene uīuim⁹. Quid si bene simul & bea-
te? Quid em⁹ (ut Aurelio placet) aliud est bene ac beate ui Augustinus
uere: q̄ illa & discere & tenere: qbus æternitas gloriae cō/
paratur? At a quibus alijs has emunt mercimonias uiri: q̄
a præceptorib⁹. Ab his discim⁹ non log solū quo a mutis
differim⁹ animantib⁹ ac brutis: sed eloqui: quo nos Cicero
cæteris hominib⁹ nos docet antecellere. A Prisciano grā, Grāmatici
maticen: Beda: Phoca: Capro: Marcello: Varroneq; Ab Rhetores
Hermagora: Hermogene: Aeschine: Lysia: Demosthene
Aristotele: Socrate: Cicerone: Catoneq; rhetoriken acci-
pim⁹. Ab Orpheo: Musæo: Hesiodo: Homero: Pindaro: Poetæ
Aristophane: Euripide: Sophocle: Marone: Ouidio: Ho-
ratioq; poetica. Ab Herodoto: Thucydide: Polybio: Plu Historici
tarcho: Liuio: Salustioq; bistoricam. A Seneca: Quintilia Declama-
noq; declamandi modū: & ab alijs singulis singula nostris tores
moribus uitæq; necessaria: cū quibus nedū cogitem⁹ om-
nia modestissime: dicamusq; politissime ac plurimū elima-
te: ueretiā faciam⁹ consulto: æque: sancte: pie: religiose: q
bus uirtutū gradib⁹ hinc nobis ab inferiorib⁹ ad superiora
param⁹ ascensū: & cū in terra corpora uiuant: in cælo mē/
tes pascant. Nūc igit̄ cū te absentem animo speculator: atq;
non sec⁹ ac præsentē intueor: nō aliū uidere uideor q̄ eū
a quo ex nibilo factus sim aliqs. Tu me nō min⁹ bonos do/
cūstis mores: q̄ bonas artes: nec min⁹ (ut admonuit Lactan-
tius) curasti ut saperē: q̄ ut scirē. Ad te redeo: cū quicq; am-
bigo: a quo utpote peritisimo quærā & uerboq; ratiōes &
reſ, Quædā de uerbis dubitam⁹: meli⁹ ne ac latini⁹ q̄rto

Lactantius

Eiulatus Kalendas: an quartū Kalēdas dicitū sit. **Q**uid p̄prie sit eiū
Gemitus latus: qd gemitus: qd singultus: qd planctus: **Q**uae inter re
Singultus creare: cōsolari; leuare: ac reficere sit differentia: **Q**uædā
Planc̄tus de reb⁹ ipsis: Num Epicuri sententia sit ullo pacto de uo-
Recreare luptate to' erabilis: cū & a Cicerone tantopere damnet: &
Consolari ab ijs omnib⁹ q Ciceronem securi sunt: **Q**uædam de no-
Leuare minib⁹: Num recte scriptū sit in officijs: Aristotelem & Iso-
Reficere cratem: quoq; uterq; suo studio delectat: contempsit alte-
 rū: **Q**uædā de histōria: Num Dido potuerit Aeneā ama-
 re: **S**in id minus: qd hoc exponat figmentis: **Q**uædam de
 poetica: fuerint ne q ante Homer & Hesiodū scripserint
 cū Philon id ludæus negare uideat: **H**æc discipulus a do-
 ñore postulo. **T**u responde: ac Vale. Ex Mediolano. viij.
Idua Februarij.

Dsynonyma disciplinalia.

Doce me mi præceptor.
Ne sis in me docendo difficilis.
Adhibe in me instruendo diligentia.
Fac ut nō graue sit: discipulū admonere.
Præceptis elegatiæ tuæ discipulū imbue.
Nulla me maiore affeceris uoluptate: q̄ si sis in me docen-
 do assiduus.
Ero incredibili abs te munere donat: si me doces.
Quid potes in me cōferre præstatius: q̄ eruditioē.
Tu plane me beabis: cū docueris egregiū quippiā.
Quoties in me defatigabere: totiens tibi plus debebo: q̄ si
 me omni thesauro feceris q̄ ditissimū.
Est ne qcq; abs te mibi dono dandū: quo te munificētiorē
 exhibeas: q̄ si præceptis me bonaꝝ artiū institueris.
Adhibe in præceptis erga me curā: si uis me tibi ppetuo
 deuinctissimū esse.
Cū te rogo plurima: ne sis in me docēdo durus.
Ego te qn me doces assidue numinis in star colo.
Te supplico per immortale deū: respondeas ad hæc quæ
 sæpe quæro.

TITVLVS XXIX

Facit doctrina tua: ut non sim negligens in quæredō semi
per quicqz ambigui.

Titulus. xxix.

Doctrinalis familiaris.

Que me ames æquū est. **A**maris enim ab me supra modū.
Sed ne plixitate uerborū tempus terā: cū sententiaꝝ po
tius opificē quæ uerborū sapientem esse decere: doceat Au/
gustinz: ad ea summatim respōdebo: quæ postulaſti. **P**er/
petuitate utune: uel obſeruatores latinæ linguaꝝ in ijs quæ
ad philoſophiā attinent ſiquidē cōmodiore uocabulo ea
ſententia nequit exprimi. **V**t emu ab aeterno formaꝝ aeterni
tas: ſic a perpetuo ppetuitas. **A**t cū licet oratore amplius
loqui: utendū est conſuetis imortalitate aeternitate. **S**em/
piternitas & perpetuitas philoſophica ſūt: nec nō & hinc
pcedētia uerba perpetuare ſempiterñare. **A**t ſi apud po/
etas reperiant: quibus carminis eſt difficultas: toleratu: ut
& apud eos genitor: & natu: & apud comicos gnatus. **R**e/
fert emu & inter ipſos poetas: heroice ne quicqz ſcripſerit: poetarum
an elegiace: an satyrice: an bucolice: cum hæc carminū di
uersitates uaria ſoleat admittere uocabula. **S**atyrus cabal
lū dicit: non heroicus: at ſonipedē: ut apud Maronē. **S**tat
ſonipes & fræna ferox ſpumantia mādit: at carnipedem:
quē **S**atyrus monychus: ut luumenaliſ. **A**ut quātas iaculaz
monychus hornos. Nullitatis dīctio bona eſt. Egregiū uo
cat **T**ullius cæſarem: nec potest præſtantior quicqz dici quæ
egregiz: modo titulus adiūciaz artis: ut egregiz uoceſ phī/
loſophus: aut orator: aut princeps. **S**ingularis eandē ha
bet rationē: dū ne uulgi more addatur ſuplatio: quæ ſtare
nō potest: cū plusqz singularē dicere ualeamus nullū: cū ex
pluribus ſingillatim uifis delectus hic unus ſit: ut **T**ullius
uix ſingulis ætatibus ſingulos inquit tolerabiles oratores
extiſſe. Breuiationes aut ac punctuationes nouiores in
uenere non priſci. **O**mnia poſſunt latinissime plana ſcribi:
nec errabitur: modo quæ relatio diphtongeſ: cōiunctio **Quæ & que**
vero minime. Cum aut a quū nibilo diſſert: niſi quadā no/
Cū & quū